

«Δια τούτο σας λέγω, Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς» (Μάρκος,ια΄:24)

Τα λόγια του παραπάνω εδαφίου, τα είπε μεταξύ άλλων, ο Κύριος Ιησούς στους μαθητές του, όταν είδαν ξεραμένη τη συκιά που δεν είχε σύκα λόγω εποχής, την οποία είχε καταραστεί ο Κύριος την προηγούμενη μέρα. Βέβαια ο Κύριος δεν είναι παράλογος ούτε νευρικός, αλλά χρησιμοποίησε τη συκιά για να διδάξει τους μαθητές Του, το βασικό μάθημα της πίστης. Αρχικά ο Κύριος τους είπε να έχουν πίστη Θεού και **□** ανέφερε σαν παράδειγμα ότι όποιος πει σε ένα βουνό να ριφθεί στη θάλασσα, χωρίς να διστάσει στην καρδιά του, τότε θα γίνει ότι πει. Στη συνέχεια **□** τους επισήμανε ότι όσα αιτήματα προσεύχονται να έχουν πίστη ότι θα τα λάβουν και **□** θα πάρουν απάντηση. Ο Κύριος ολοκλήρωσε αυτή τη διδασκαλία στους μαθητές Του, λέγοντας ότι όταν προσεύχονται να συγχωρούν εάν έχουν κάτι με κάποιον, για να συγχωρεί και ο Ουράνιος Πατέρας τις δικές τους αμαρτίες. (Μάρκος,ια΄:11-26). Πιστεύουμε ότι ο Κύριος **□** αυτά που είπε περί συγχώρεσης, αφορούν ένα από ‘τα βουνά’ που δια πίστεως πρέπει να ρίξουμε στη ‘θάλασσα’, δηλαδή το να συγχωρούμε με τη καρδιά μας, αυτά που κάνουν οι άλλοι εναντίον μας. Ο Κύριος δίνει έμφαση στην πίστη μιας και **‘χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν’□** (Εβραίους, ια΄:6).

Ένα χαρακτηριστικό γραφικό παράδειγμα πίστης με αποτελέσματα είναι η περίπτωση της αιμορροούσας γυναίκας. Η συγκεκριμένη γυναίκα για δώ δεκα χρόνια είχε αιμορραγία, είχε δαπανήσει όλη την περιουσία της σε γιατρούς και όχι μόνο δεν θεραπεύτηκε, αλλά έγινε χειρότερα. Όταν άκουσε για τον Κύριο, πίστεψε ότι αν μόνο αγγίξει το ρούχο Του θα θεραπευτεί. Όμως επειδή λόγω της ασθένειάς της, ο Μωσαϊκός νόμος θεωρούσε ακάθαρτο όποιον άγγιζε, πήγε πίσω από τον κόσμο και άγγιξε κρυφά τον Κύριο. Αμέσως αισθάνθηκε ότι σταμάτησε η ρύση του αίματός της, ο δε Κύριος **□** κατάλαβε ότι θεραπευτική δύναμη βγήκε από μέσα Του και ρώτησε **□** το πλήθος των παρευρισκομένων, ποιος Τον άγγιξε. Τότε η γυναίκα ομολόγησε τι έκανε και ο Κύριος της είπε να έχει θάρρος και ότι η πίστη της την έσωσε (Μάρκος,η΄:43-48). Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι η πίστη της γυναίκας, δεν

ενεργοποίησε δικές της δυνάμεις, όπως κάποιοι άπιστοι ισχυρίζονται για να ερμηνεύσουν τις θεραπείες που λαμβάνουν οι πιστοί, αλλά ενεργοποίησε δύναμη που βγήκε από τον Κύριο, η οποία τη θεράπευσε. Συνεπώς επαληθεύτηκε η υπόσχεση του Κυρίου, διότι η γυναίκα πίστεψε ότι θα θεραπευθεί αγγίζοντας το ρούχο του Κυρίου και ο Κύριος τη θεράπευσε. Βέβαια πρέπει να αναφέρουμε ότι εκτός από τη πίστη, άλλη προφανής προϋπόθεση για να απαντήσει ο Κύριος στα αιτήματά μας, είναι αυτά να συμφωνούν με το θέλημά Του (Α΄ Ιωάννου, ε΄ :14-15).

Προσευχή με πίστη ώστε να υπάρχει αποτέλεσμα σωματικής και πνευματικής θεραπείας, απαιτείται εκτός από το μέρος του ασθενή πιστού και από το μέρος των πρεσβυτέρων που προσεύχονται. Διαβάζουμε σχετικά: «Ασθενεί τις μεταξύ σας; Ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και ας προσευχηθώ σιν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιο εν τω ονόματι του Κυρίου. Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι σγχωρηθή εις αυτόν» (Ιακώ βου, ε΄ :14-15).

Άλλο παράδειγμα που φανερώνει τα αποτελέσματα της προσευχής με πίστη των ανθρώπων του Θεού, διαβάζουμε στο βιβλίο της Εξόδου. Τότε ο Μωυσής είπε στον Ιησού του Ναυή, να εκλέξει άνδρες για να πολεμήσουν τον Αμαλήκ που είχε έρθει να πολεμήσει το λαό Ισραήλ. Ο Ιησούς του Ναυή έκανε ότι του είπε ο Μωυσής και πολεμούσε τον Αμαλήκ, ενώ ο Μωυσής, ο Ααρών και ο Ώρ ανέβηκαν στη κορυφή του βουνού. Όταν ο Μωυσής ύψωνε το χέρι του προσευχόμενος με τη ράβδο του Θεού, νικούσε ο λαός Ισραήλ, ενώ όταν κατέβαζε το χέρι του νικούσε ο Αμαλήκ. Επειδή ο Μωυσής κουράστηκε να σηκώνει τα χέρια του, οι δυο συνεργάτες έβαλαν μια πέτρα και κάθισε ο Μωυσής, ενώ παράλληλα εκείνοι δεξιά και αριστερά του, κρατούσαν υψωμένα τα χέρια του, χωρίς να υψώνουν τα δικά τους και έτσι τα χέρια του Μωυσή έμειναν υψωμένα μέχρι τη δύση του ηλίου. Με αυτό τον τρόπο ο Ιησούς του Ναυή νίκησε τους Αμαλήκίτες. (Εξοδος, ιζ΄ :8-16).

Ένα προφανές μήνυμα αυτής της ιστορίας είναι ότι το αποτέλεσμα αυτής της μάχης δεν εξαρτάτο από τα υλικά όπλα και τη σωματική ρώμη των πολεμιστών αλλά από τη προσευχή με πίστη και τη συνεργασία των ανθρώπων του Θεού. Έτσι και σήμερα, όσοι γνωρίσαμε τον Κύριο σαν προσωπικό μας Σωτήρα, καλούμαστε να κρατήσουμε τα λόγια του Κυρίου ενωμένα με τη πίστη μας και να ανεβαίνουμε στο 'όρος' της προσευχής 'υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς οργής και

διαλογισμού' και προσευχόμενοι 'υπέρ αλλήλων', ώ στε να πάρουμε νίκες στο πεδίο των μαχών ν που δίνουμε ενάντια στις δυνάμεις του πονηρού και στο σαρκικό φρόνημα.

Η δύναμη του Θεού μπορεί να φανεί και στην εκκλησιαστική προσευχή, όταν δηλαδή όλη η εκκλησία έχει ένα αίτημα, το φέρνει με πίστη στον Κύριο και ο Κύριος ενεργεί. Τέτοιο παράδειγμα έχουμε στην περίπτωση που ο Ηρώ δης αφού φόνευσε τον Ιάκωβο, φυλάκισε τον Πέτρο με σκοπό να θανατώ σει και αυτόν. Τότε η εκκλησία άρχισε να προσεύχεται ακατάπαυστα στο Θεό για τον Πέτρο. Το βράδυ της προηγούμενης μέρας που θα περνούσε ο Ηρώ δης τον Πέτρο από δίκη, ενώ αυτός κοιμόταν, ήρθε άγγελος Κυρίου, λύθηκαν από μόνα τους τα δεσμά, του είπε να φορέσει τα σανδάλια και τα ρούχα του και τον έφερε στη σιδερένια πύλη, η οποία άνοιξε από μόνη της. Ο Πέτρος κατάλαβε ότι ο Κύριος έστειλε άγγελο και τον ελευθέρωσε και πήγε στο σπίτι όπου γινόταν προσευχή για αυτόν. Εκείνοι τον είδαν και ο Πέτρος τους διηγήθηκε πώς ο Κύριος τον ελευθέρωσε (Πράξεις,ιβ' :1-17).

Εδώ βλέπουμε ότι όλη η εκκλησία είχε αίτημα την απελευθέρωση του Πέτρου και το πεδίο μάχης για το λαού του Θεού είναι στην προσευχή όπου όλη η εκκλησία δέεται ένθερμα και ο Θεός ενεργεί. Η εκκλησία έχει κεφαλή τον αναστημένο Ιησού Χριστό, ο οποίος την περιθάλπει και την καθαρίζει ώ στε να είναι αγία και άμωμη.

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο χριστιανός δεν μάχεται με όπλα ανθρώπινα αλλά με όπλα πνευματικά. Ένα τέτοιο όπλο είναι η προσευχή με πίστη η οποία μπορεί να αλλάξει όλα τα δεδομένα γύρω μας και να μετατρέψει τις δύσκολες καταστάσεις σε εύκολες. Τίποτα δεν είναι αδύνατο στο Θεό και αυτό πρέπει να το πιστέψουμε με την καρδιά μας. Βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Θεός, σαν καλός Πατέρας, θα εκπαιδεύσει όλα τα γνήσια παιδιά Του, μέσω των θλίψεων και των δοκιμασιών, 'διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού' Στα πλαίσια αυτής της παιδείας εντάσσονται οι καθυστερημένες ή αρνητικές απαντήσεις του Κυρίου σε αιτήματά μας (Εβραίους, ιβ' :1-11). Όμως σε κάθε περίπτωση, Κύριος θέλει για όλα τα αιτήματά μας να προσευχόμαστε σ' Αυτόν □ και να πιστεύουμε ότι 'τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεώ '

(Λουκάς, ιη' :27).
Αμήν!